

Voorzeker hij zal dus niet wachten met de indiening van een voorstel.

Meestal bovendien is het onderwerp niet. De heer van GOLTSTEIN heeft dit reeds aangevoerd toen hij zei, dat het ontwerpen van zulke wetten zeer gemakkelijk was; men had een artikel uit de Gids maar over te schrijven in de vorm van wets-artikelen.

Indedaad niets lichter.

De heer VAN DAM VAN BELT, in de *Amsterdamsche Courant*, het publiek over te halen tot het geloof, dat hij niet gezegd heeft, wat hij wel heeft gezegd. De heer V. DAM wordt al meer en meer Nederlanderachtig.

En hoe tracht dat lid der Eerste Kamer zich te verontschuldigen? Hij doet, gelijk de *Nederlander* gewoon is te doen met passages uit geschriften van den heer GROM; hij neemt eenige zinsneden zijner redevoering uit het *Bijblad* over.

En wanneer dan de Protestantsche opgewondenheid, door onze schuld en door eene verwerping onzerzijds, op nieuw werd aangewakkerd; wanneer zij de Protestanten daartoe bracht, dat zij zochten zich zelven recht te verschaffen voor eene aangedane beleediging, die zij, te recht of ten onrechte, in die verwerping zouden zien; zoudt zij dan niet vragen, Mijn Heeren! dat de rust en dat de vrede in het Vaderland zoude zijn in gevaar gebracht?

Wat zou er worden van zoo velen onzer medeingezetenen, indien hun het brood werd onthouden, dat zij nu, door de ondersteuning der Protestantsche bevolking, kunnen vinden voor hun gezin.

Reeds nu, helaas! gebeurt het maar al te veel, en ik betreur het diep, dat minder verdraagzame protestanten hunne oogten afwenden van de Katholieken enz.

Bijblad van 7 Sept., pag. 78.

Daarop laat de heer VAN DAM volgen: „Ik geloof niet, dat in die woorden de raad is te vinden, om de Katholieken uit te hongeren.”

Wij vragen: welke andere raad daarin te vinden is? Er wordt ondersteld, wat nog niemand heeft durven onderstellen. Er worden gevallen opgeworpen, die niemand nog heeft opgeworpen (behalve de bondgenoot van den hr. V. DAM: de *Fakkelt*).

De Protestanten worden er voorgesteld, als in staat, om hunne eigene regters te zijn, om het brood te willen onthouden aan de catholieken. Daar de Protestanten evenwel door hunne handelingen zulke onderstellingen niet verdiend hebben, was het een raad, dien de heer VAN DAM gaf om in het geschilderd geval, aldus te handelen. Dat zal ieder, die weet, op wat wijs men soms zijne gedachten inkleedt, helder in het oog springen. De heer VAN DAM gaf middelen aan de hand, waaraan geen rechtgeaard Protestant nog had durven denken.

Het diepe traanen over het onrecht, dat door minder verdraagzame Protestanten van de Katholieken is, in des sprekers mond, niets anders geweest dan, eene protestatio actui contraria.

De heer VAN DAM had, dunkt ons, beter gedaan, indien hij de spons van den heer DONKER CURTIUS had gebruikt, dan op nieuw aan zijne onverdraagzame redevoeringen te herinneren.

De Algemeene Synode der Ned. Herv. Kerk heeft den 4 Aug. 1853 aan de Synode der Nederduitsche Gereformeerde kerk in Zuid-Africa medegegeeld, wat omtrent de vestiging eener bisschoppelijke hiërarchie had plaats gehad en schreef:

„Eene voordragt werd aan onze Staten-Generaal gedaan, van welke wij, als zij tot wet zal worden zijn, onder den zegen Gods, eene duurzame beveiliging tegen Rome's overheersching mogen verwachten.”

(*Kerk. Cour.* van 9 Sept.)

Op zich zelf beschouwd is het hoogst betwistbaar, dat in eene wet, die de synode der kerkgenootschappen eene duurzame beveiliging tegen Rome's overheersching zoude gelegen zijn.

Maar vooral in de nu vastgestelde wet, waarvan *de a. de Nederlander* in no. 986 zegt:

„De redenering van het Ministerie ontleent haar datgene, waardoor ze betekenis en waardij heeft, en dat de voordeelen, welke men op hare rekening brengt, langs een anderen en vrij wat minder omslagtigen weg verkrijgbaar waren geweest.”

de Fakkelt zegt:

„Wat er aan te doen? eene wet maken zei van HALL, die voor de bisschoppen de achterdeur open zet; als zij daar stillekens insluipen, dan gaat alles wel en wettig toe!”

„Wat zal het oordeel der Zuid-Afrikaansche Synode als zij verneemt, dat zulke ernstige bezwaren, als vestiging eener bisschoppelijke hiërarchie scheen te verwezen, op zulk een wijze en door zulk een onbeduidende middel zijn weggenomen.”

De *Nederlander* beaamt in no. 917 een gezegde van den heer van Goltstein: „de groote belangstelling heeft buiten de Kamer hun plaats gemaakt voor onverschilligheid omtrent het belang dezer beraadslaging” en zegt er bij:

Voorzeker, omdat hij ons iedereen van de onbeduidendheid der wet als wat syntuigd is.

En toch die onbeduidende wet is alleen daargesteld door medewerking, misschien wel op aandrang, der anti-

revolutionnaire partij, die daarin eene huldiging zag der hoofdgedachte van „de April-beweging.”

„al de Zuid-Afrikaansche Synode niet verhaast staat over den waggelenden toestand van het Protestantisme in Nederland, dat de ondersteuning van den Staat beoogt, en dat onbeduidend is.”

ENGELAND.

Volgens eene officiële opgave bedroeg het aantal personen, die den 1 Julij jl. van de burgerlijke armbesturen in Engeland en Wales onderstand genoten, 743,639, dat is ruim 7 pct. minder dan een jaar vroeger. Daaronder waren slechts 17,002 werkbare personen, tegen 124,882 op 1 Julij 1852.

— De jongste berichten uit New-Castle doen, volgens den Londenschen *Globe*, denken, dat de cholera wijkt voor de welberaamde maatregelen der plaatselijke overheden. Sedert 17 dezer maakte de ziekte er geene aanmerkelijke vorderingen meer, terwijl tot dien dag het aantal sterfgevallen met schrikbarende snelheid geklommen was. Daarentegen schrijft men thans ook uit andere plaatsen in Engeland van cholera-gevallen, die eene verdere uitbreiding der ziekte doen verwachten.

FRANKRIJK.

De keizer heeft Dingsdag jl. eene wapenschouwing te Satory gehouden en, door vele fransche en vreemde officieren omringd, eene aanspraak aan de troepen gericht. „Nadat ik de eer heb gehad driewerf door gansch een volk te worden verkoren, kan mij niets zoo fier doen zijn (sprak hij onder anderen) dan het bevel te voeren over mannen, zoo als zij zijt.”

Die aanspraak werd met gejuich beantwoord.

— De maire eener kleine gemeente in het departement van de Boven-Vienne, Saint-Barbans, heeft, op voorbeeld van de regeringen van verscheidene Staten, ook een verbod tegen den graan-uitvoer uitgevaardigd. Daar zijne gemeente met eenen voor hare behoefte ruim voldoende oogst gezegend was, heeft hij aan de ingezetenen verboden, vóór 1 Februarij 1854 graan buiten de gemeente te verkopen of uit te voeren. Dit verbod is echter door den departementsprefect te niet gedaan, als strijdig met de wetten en met de vrijheid van het binnenlandsch handelsverkeer; en de maire is in de uitvoering zijner bediening geschorst, omdat hij verzuimd had, vooraf de goedkeuring der hooge overheid op zijn besluit te vragen.

— Het dagblad *Lecho Agricole* heeft eene eerste prijs trachtte te bewerken.

— Het stedelijk bestuur van Lyon heeft aan de particuliere maatschappij, welke thans de gazverlichting daar ter stede bezorgt, op nieuw voor vijftig jaren concessie verleend, op zoodanige voorwaarden, dat die verlichting over 20 jaren schier niets meer aan de stad zal kosten.

— De ligting van dienstplichtigen voor de Fransche zeemagt is vóóreerst gestaakt, daar in de behoefte aan manschappen, ter bemanning der nu in uitrusting zijnde oorlogschepen, reeds ruim is voorzien.

BELGIE.

De prins de Chimay, belast om den keizer der Franschen in de grensgewesten te begroeten, zal den 21 naar Rijssel vertrekken. Hij heeft den vorigen dag een bijzonder gehoor bij den koning gehad. Men hecht altijd veel gewigt aan die zending, daar de betrekkingen met Frankrijk nog al te wensen schijnen over te laten. (In het Keulse dagblad van den 21 komen een paar brieven uit België voor, waarin steeds op de gevaren gewezen wordt, welke dit land van Frankrijks zijde zoude bedreigen. Er wordt in gezegd, dat men aan den keizer van Pruisen moet in het oog houden. Men is dus zeer benieuwd, hoe de prins de Chimay door den keizer der Franschen zal ontvangen worden.)

— Het congres van statistiek is den 19 geopend en heeft den 20 zijne tweede zitting gehouden. De heer Quetelet is tot voorzitter en de minister van binnenlandsche zaken, de heer Piercöt, tot eere-president benoemd. Onder de vier presidenten is verkozen de hoogleraar Ackersdijck. In de aanvankelijk gehouden redevoeringen werd het doel van dit congres nader ontvouwd; het strekt om meer algemeene regelen voor alle landen, bij het opmaken van de statistieke bescheiden, vast te stellen. De minister Piercöt heeft doen gevoelen, dat de statistiek, van een hoog standpunt beschouwd, en stelselmatig in alle beschaafde landen behandeld, geschikt is om der band van verbroedering tusschen deze naauwer toe te halen en om der staatkundige wetenschap kracht en steun te geven. De afgevaardigden van de verschillende landen hebben ook verslagen over den toestand der statistiek in hunne respectieve staten uitgebragt; de heer van Baumhauer over Nederland.

Deze verslagen werden echter niet in de dagbladen gevonden; zoo men weet, zullen later de handelingen van het congres worden openbaar gemaakt.

In eene toespraak van den heer Quetelet gehouden zeide hij hoofdzakelijk, dat de statistiek den staat van het maatschappelijk ligchaam moest doen kennen, en dat de volkshoofden vervolgens de middelen te kunnen aandringen om het van kwalen te genezen en zijne krachten te ontwikkelen. Dat de statistiek, gelijke jeugdige wetenschap, in dwalingen vervallen was bevreemde hem niet, maar wel, dat zij reeds spoedig den rechten weg had gevonden. Haar nut was echter verminderd door het gebrek van eenheid in de statistieke opgaven, die in de onderscheidene beschaafde landen worden verzameld, waardoor men ze niet onderling vergelijken kon dan met veel moeite en tijdverlies, en met gevaar van te dwalen en verkeerde gevolgtrekkingen te maken. In dit gebrek te helpen voorzien, was het doel dezer vergadering, in welke niet minder dan zes en twintig verschillende landen vertegenwoordigd waren. Ook was daartoe de medewerking der onderscheidene regeringen ingeroepen, en daarvan hadden elf hunne belangstelling in de zaak reeds doen blijken, door afgevaardigden naar het congres te zenden. De heer Quetelet sloot, met te zeggen, dat naar zijne verwachting met deze vergadering een nieuw tijdperk in de geschiedenis der statistiek aanving.

LUXEMBURG.

Het nieuwe ministerie is zamengesteld. Het bestaat uit de heeren Simons, president en buitenlandsche en gemeente-zaken; Jurion, binnenlandsche zaken en onderwijs; Servais, finantien; Wurth-Paquet, justitie en eeredienst; Wellenstein, openbare werken en militaire zaken.

Men geloof niet dat dit bestuur van langen duur zal kunnen zijn, daar men niet veronderstelt, dat de meerderheid der Kamer zal kunnen verwerven.

DENEMARKEN.

Bij een koninklijk patent van 3 Sept., worden de Staten des Rijks en de jaarlijksche Rijksdag tegen den 3 Oct. bijeen geroepen. Men weet dat de gewestelijke Staten van Sleeswijk tegen den 3 Oct. te Itzekeë zullen bijeenkomen.

OOSTENRIJK.

Brieven uit Weenen melden, dat de keizer van Oostenrijk den 16 met geestdrift in het kamp van Olmutz is ontvangen. De wapenschouwingen zijn dadelijk aangevangen. Den 21 wordt de prins van Pruisen, het kamp verwacht; de keizer van Rusland eerst ten laatste op gevolg van wel 150 personen.

Den 18 is te Weenen eene conferentie bijeen gehouden van alle katholieke vereenigingen in Duitschland. Die bijeenkomst heeft met alle vrijheid eene last ontvangen, zich regtstreeks of zijdelings van staatkundige aangelegenheden en van alle polemiek tegen het protestantisme te onthouden en vooral tegen de regeringen, welke die godsdienst belijden.

— Eenige dagen geleden is te Weenen de nieuw gezant der Vereenigde Staten, de heer Jackson, aangekomen. Hij zou zich naar het kamp van Olmutz begeven, om aldaar den Keizer zijne geloofsbrieven overhandigen, en vervolgens met den minister van buitenlandsche zaken te onderhandelen over den uitgeweken hongaar Costa, die nog in afwachting der beslissing van het geschied is tusschen Oostenrijk en de Vereenigde Staten, hanteerende, in verzekerde bewaring gehouden wordt.

TURKIJE.

Te Weenen verhaalde men, dat de conferentie ziedig nu bezig hield met het opstellen van een nota, geschied om beide betrokken partijen tevreden te stellen; doch van eene gewoonlijk welonderrigte zijde wordt dit tegengesproken en volgehouden, dat keizer Nicolaas geen andere dan de oorspronkelijke nota van Weenen zal tekenen en dus de bemiddelende mogendheden er nog steeds op uit zijn, de Porte tot het tekenen van dat staatsdecreet over te halen. Daartoe zou een opzettelijke nota zijn opgesteld, met verzekering aan den Sultan, dat de vishoven het oorspronkelijk ontwerp wel degelijk in de door hen gegeven geest opvatten en de uitvoering dien geest ook waarborgen.

De vraag is, wat Rusland na die verklaring zal doen terwijl de Sultan zal kunnen zeggen: als mijne uitlegging de ware en juiste is, waarom dat dan niet ronweg verklaard?

Niettegenstaande al die verwickelingen van nota's, uitleggingen van nota's, vleit men zich nog steeds Parijs en te Londen, dat de vrede zal bewaard blijven. Gelijk gezegd is, de noodzakelijkheid daarvan overwe alle andere beschouwingen; en zal de westelijke mogendheden bij de Porte al haren invloed doen aanwenden om eene worsteling te voorhoeden, waarvan het el niet zou te voorzien zijn.

Een Parijsch blad zegt zelfs, dat, indien de regeringen niet baten, de bemiddelende mogendheden bedreigingen, ja, zelfs geweld zouden bezigen, om

